



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 699/2022  
12.07.2022. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Невенке Важић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање правде из члана 336б став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дорела Рошуа, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Панчеву 7Кв 248/22 од 27.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2022. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дорела Рошуа, поднет против правноснажног решења Основног суда у Панчеву 7Кв 248/22 од 27.05.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Панчеву 6К 386/2019 од 11.04.2022. године, одређено је да се због протеча времена сведоци неће поново испитати, него ће се извршити увид у записнике о њиховим исказима датим на ранијем главном претресу и то изјаве сведока ББ на записнику од 30.01.2020. године, ВВ на записнику од 30.03.2021. године, ГГ на записнику од 29.06.2020. године и ДД на записнику од 19.10.2020. године.

Решењем Основног суда у Панчеву 7Кв 248/22 од 27.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА поднета путем браниоца, адвоката Дорела Рошуа дана 18.04.2022. године против решења Основног суда у Панчеву 6К 386/2019 од 11.04.2022. године.

Против решења Основног суда у Панчеву 7Кв 248/22 од 27.05.2022. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Дорел Рошу, због повреде одредаба члана 21. став 4, 37. став 1. тачка 4), 94. став 1. тачка 1) и члана 388. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијано решење укине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је одржао седницу већа о којој сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним решењем против којег је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењем учињена повреда закона - члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, а која се по наводима браниоца огледа у чињеници да је побијано решење донело ванрасправно веће у коме је као председник већа поступао судија Александар Јованов, који је у истом кривичном поступку поступао као судија на главном претресу дана 01.06.2021. године, када је одлучивано о испитивању сведока - супруге окривљеног ДД.

Одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП предвиђене су ситуације у којима се судија или судија поротник мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је у тачки 4) да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

У конкретном случају из списка предмета произилази да судија Александар Јованов, председник већа које је одлучивало по жалби на решење којим је одређено у смислу члана 388. став 4. ЗКП, да се сведоци не испитују поново, већ да се изврши увид у записник о њиховим исказима датим на ранијим главним претресима, у истом предмету није поступао као судија за претходни поступак, нити је одлучивао о потврђивању оптужнице, нити учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком. Дакле, не постоји разлог за обавезно изузеће овог судије од вршења судијске дужности предвиђен одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, нити други разлози предвиђени одредбама члана 37. став 1. тачка 1) до 3) ЗКП. Имајући у виду да се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП односи само на разлоге везане за обавезно изузеће судије, када се судија мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, то, дакле, супротно наводима захтева браниоца окривљеног АА, у конкретном случају није учињена ова повреда.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац је указао да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 21. став 4, члана 94. став 1. тачка 1) и члана 388. ЗКП.

Чланом 485. став 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може се поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), члан 438. став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП није предвиђено подношење овог ванредног правног лека због повреде одредбе члана 21. став 4, члана 94. став 1. тачка 1) и члана 388. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости у овом делу оцењен као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник  
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија  
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**